

UWAGI O STUDIACH DO PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA

(Okólnik Ministerstwa Planowania Miast i Wsi Nr.40,
przeznaczony dla Rad Hrabstw i Rad Miejskich w
Anglii i Walii)

Londyn, w kwietniu 1948 r.

z ang. tł. A. Glinzauka

Zestawienie potrzebnych stadiów.

- I. Stan zagospodarowania.
 1. Obecne użytkowanie terenu.
 2. Wiek i stan budynków.
 3. Obraz ilościowy użytkowania budynków.
 4. Gęstość zaludnienia.
 5. Tereny nie nadające się do zabudowy.
- II. Zabytki oraz budynki o wartości architektonicznej lub historycznej.
 1. Zabytki
 2. Budynki o wartości architektonicznej lub historycznej.
- III. Struktura osiedli wiejskich.
- IV. Ludność.
- V. Przemysł i zatrudnienie.
- VI. Bogactwa kopalne.
- VII. Rolnictwo i leśnictwo.
 1. Rolnictwo
 2. Leśnictwo
- VIII. Komunikacja.
 1. Drogi
 2. Koleje, doki, porty i kanały.
 3. Porty lotnicze i lotniska.
- IX. Zagospodarowanie, przeprowadzane przez resorty rządowe.
- X. Urządzenia użyteczności publicznej.
 1. Wodociągi i kanalizacja.
 2. Elektryczność.
 3. Gaz
 4. Melioracje wodne.
- XI. Usługi społeczne
 1. Oświata
 2. Zdrowie.
- XII. Parki narodowe i obszary podlegające konserwacji.
- XIII. Lotniska.

Dział I. S t a n z a g o s p o d a r o w a n i a

1. Obecne użytkowanie terenu.

Planowanie przestrzenne musi opierać się na dokładnej znajomości aktualnego użytkowania terenu. Winno się zatem sporządzać mapy^{x)} wskazujące wszystkie główne rodzaje użytkowania terenu objętego planem, oraz prowadzić wykazy wszelkich ważniejszych zmian w tej dziedzinie. Większość danych potrzebnych do sporządzenia takich map będzie można łatwo uzyskać na miejscu. Jeśli jednakoweż zachodzi potrzeba zdobycia informacji dotyczących gruntów rządowych i sposobów ich użytkowania należy zwrócić się do Kontrolera Regionalnego (Regional Controller) w Ministerstwie Planowania Miast i Wsi.

2. Wiek i stan budynków.

Stan budynków będzie jednym z ważniejszych czynników decydujących o potrzebie przebudowy. Należy zatem sporządzić mapy dla każdego z obszarów, objętych planem, przyczym rozróżnić trzeba następujące budynki :

- a) Budynki, które doznały poważnych zniszczeń wojennych.
- b) Budynki już przeznaczone do rozbiórki, lub takie, które w myśl Ustaw Mieszkaniowych byłyby przeznaczone do rozbiórki, gdyby ta była możliwa.
- c) Budynki o specjalnej wartości architektonicznej lub historycznej (por. niżej Dział II)
- d) Inne budynki, sklasyfikowane wg wieku jak następuje :

x) Data sporządzenia mapy powinna zawsze być na niej zaznaczona celem uniknięcia nieporozumień

- (I) Zbudowane przed r. 1875
- (II) Zbudowane między r.1875 a 1914
- (III) Zbudowane po r.1914

(Daty te mogą być zastąpione innymi, jeśli
przenawiają za tym warunki miejscowe).

Klasyfikacja ta powinna dać pierwszą wskazówkę co do
obszarów , mających podlegać przebudowie.

Na podstawie uzyskanych w ten sposób informacji, rozpatrzonych
łącznie z innymi czynnikami , jak gęstość zabudowy, pomieszza-
nie rodzajów użytkowania , rozplanowanie , struktura , oraz
niebezpieczeństwo czasowych zalewów - powinno się sporządzić
dalsze mapy, ilustrujące :

- (I) Obszary, wymagające natychmiastowej przebu-
dowy.
- (II) Obszary już nieco przestarzałej zabudowy, ma-
jące jednak jeszcze przed sobą kilka lat
użytecznego życia.
- (III) Obszary, które jeszcze przez wiele lat nie
będą wymagały przebudowy.

Odnosnie do niektórych poszczególnych budynków przemysłowych,
które Departament Fabryk w Ministerstwie Pracy i Usług
Krajowych (Labour and National Service) uznał za nie nadają-
ce się do użytku jako fabryki ze względu na ich wiek lub
wady konstrukcyjne czy inne, Okręgowy Inspektor Fabryk
(District Inspektor of Factories) będzie zapewne mógł do-
starczyć Miejscowym Władzom Planowania pewnych danych ,
choć zakres ich z konieczności będzie ograniczony.

3. Obras ilościowy użytkowania budynków.

Analiza powierzchni użytkowej budynków, zajętej przez zasadnicze typy użytkowania w głównych dzielnicach handlowych, potrzebna będzie jako wskazówka przy określaniu ilości gruntów, jaką trzeba będzie w planie przebudowy zarezerwować dla tych samych celów.

Należy zatem sporządzić mapy, podające wskaźnik intensywności zabudowania dla każdego bloku ulicznego (lub innej dogodnej jednostki) w granicach tych obszarów. Powinno się również sporządzić tabele, wykazujące całość powierzchni użytkowej w głównych dzielnicach handlowych, zajętej przez każdy rodzaj lub grupę rodzajów użytkowania w/g klasyfikacji z Dodatku I Podręcznika wydanego przez Ministerstwo, p. t. „Przebudowa Śródmieścia. Ogólna długość frontów sklepowych na tych obszarach powinna również być zanotowana.

Jeśli na terenie śródmieścia istnieje pewna ilość fabryk, wówczas Ministerstwo Pracy będzie mogło dostarczyć przybliżonych danych, dotyczących poszczególnego miasta, lub dzielnicy miasta, w zakresie potrzebnym dla celów planowania.

4. Gęstość zaludnienia.

Znajomość aktualnej gęstości zaludnienia w różnych dzielnicach miasta potrzebna jest dla :

- a) określenia przyszłych norm gęstości zaludnienia
- b) obliczenia stopnia przeludnienia istniejących budynków;

x) Można przyjąć, że kiedy domy lub mieszkania są w pełni użytkowane (przy uwzględnieniu pewnego marginesu na izby sypialne) lecz nie przeludnione, wówczas liczba izb mieszkalnych na 1 akr jest mniej więcej równa liczbie osób na akr. Jest to zatem ilość, która może znaleźć wygodne pomieszczenie w istniejących budynkach. Przy takim założeniu, wystarczy porównanie map wymienionych pod (I) i (II), aby otrzymać wysokość przeludnienia

- c) ustalenia kolejności w jakiej obszary mają być poddane przebudowie (por. wyżej Dział I p.27)

Powinno się sporządzić mapy ilustrujące :

(I) ilość zabudowy mieszkaniowej, przypadającej na 1

1 akr. Wyraża się ona ilością izb mieszkalnych

(z dokładnością do 10-u) na akr, z pominięciem

izb ponad liczbę 6-u w mieszkaniach jednorodzinnych ;

(II) przeciętną ilość osób na akr terenu zamieszkałego.

Dłatego celu należy obliczyć w przybliżeniu ludność

cywilną wg. gmin lub innych małych jednostek admi-

nistracyjnych (wards) ; cyfry te winny opierać się

na najnowszych danych rocznych Biura Ewidencyjnego

(Registrar General) dla danego obszaru administra-

cyjnego, (~~Registrar General~~) dla danego obszaru

administracyjnego. Podziału tej globalnej cyfry

ludności na gminy lub okręgi można dokonać w pewnych

wypadkach, opierając się na liczbie wyborców w każdej

gminie lub okręgu, ale w innych trzeba będzie

uwzględnić pewne czynniki , które czynią ten sto-

sunek niemiarodajnym , jak nieproporcjonalnie duża

lub mała ilość osób poniżej 21 lat np. w okręgach

wewnętrznych, lub obejmujących nową zabudowę miesz-

kaniową albo wielkie szkoły z internatami.

5. Tereny nie nadające się do zabudowy.

Przy rozpatrywaniu obszarów pod kątem ewentualnej zabudowy tereny nie nadające się do zabudowy \times ze względu na ich stan obecny należy oznaczyć na mapie jak następuje :

- a) Tereny znajdujące się pod wodą.
- b) Tereny łatwo ulegające zalewom lub nie nadające się do zabudowy ze względu na wysoki poziom wody (Jeśli chodzi o dane z tej dziedziny, Miejscowe Władze Planowania powinny zasięgnąć informacji u Władz Melioracyjnych).
- c) Tereny skłonne do obsiadania ze względu na wykopy górnicze (por.Dział IV poniżej).
- d) Tereny,które stały się nie do użytku wskutek deponowania na nich odpadków lub w wyniku nadziemnej obróbki minerałów.
- e) Tereny wchodzące w skład obszaru ujęcia wody dla wodociągu a zatem nie nadające się do zabudowy , chyba po specjalnej rozwadze lub po zastosowaniu specjalnych środków ochronnych.

II. Zabytki oraz budynki o wartości architektonicznej lub historycznej.

1.Zabytki.

Spisy zabytków już zarejestrowanych powinno się otrzymać ~~sz~~ od Głównego Inspektora Zabytków w Ministerstwie Robót Publicznych; dalsze informacje będą przekazywane Miejsceowym Władzom Planowania w miarę napływania.

2. Budynki o wartości architektonicznej lub historycznej.

Studia nad takimi budynkami prowadzone są obecnie przez Ministerstwo Planowania Miast i Wsi, zgodnie z ustawowymi kompetencjami Ministra.Zakończenie ich przewidywane jest dla obszarów

miejskich- na r. 1949, zaś dla wiejskich - na r. 1951. Kopie spisów będą przekazane Miejscowym Władzom Planowania natychmiast po skompletowaniu.

III. Struktura osiedli wiejskich.

1. Z biegiem czasu konieczne będzie dokładne zbadanie wszystkich ośrodków ludnościowych, jednakże początkowo badania te winny ograniczyć się do większych miast. Jeśli chodzi o obszary wiejskie, w tym stadium wystarczyć powinno ogólne uprzytomnienie sobie rozmieszczenia istniejących osiedli na tle obszarów rolniczych (skoro rolnictwo jest podstawą całej gospodarki wiejskiej i dominującym sposobem użytkowania terenów wiejskich), oraz społecznej i ekonomicznej funkcji tych osiedli w stosunku do otaczającego obszaru.
2. Zanotowane powinno być również rozmieszczenie istniejących urządzeń społecznych. Urządzenia oświatowe, zdrowotne i lecznicze będą omówione niżej w Dziale IX-ym. Inne ważne urządzenia społeczne jak targi, sklepy, kościoły, domy ludowe, biblioteki, kina i teatry, powinny również zostać oznaczone.
3. Powiatowe Rolne Komitety Wykonawcze dokonały już studiów i oceniły w przybliżeniu przyszłe zapotrzebowania na ~~żadne~~ domy mieszkalne dla robotników rolnych. Wiejskie Władze Mieszkaniowe są w posiadaniu tych danych; do nich też powinny się zwracać w tej sprawie Miejscowe Władze Planowania.

IV. L u d n o ś ć

1. Jakikolwiek obliczenia liczby i składu przyszłej ludności przedstawiają oczywistą trudność; muszą one mieć charakter próbny

i ulegać okresowo rewizji. Tym nie mniej są one potrzebne, ponieważ stanowią podstawę dla decyzji planistycznych.

2. Pierwszym krokiem będzie obliczenie przewidywanej ludności dla każdej jednostki samorządu terytorjalnego za lat 15 ; ~~prx~~ przewidywania te będą dotyczyły jedynie zmian naturalnych (urodzenia i zgony), ignorując natomiast migracje. Prowizoryczne cyfry dotyczące tych przewidywań powinny być dostępne już za trzy miesiące, przy czym nie będą one obejmowały żadnych podziałów wg. płci i wieku, poza - być może - ogólnym podziałem na osoby poniżej i powyżej 15-tu lat wieku. Pod koniec roku bieżącego dostarczone już będą bardziej szczegółowe cyfry, uwzględniające strukturę wg. płci i wieku. Obliczenia będą sporządzone przez Główne Biuro Ewidencyjne (Registrar General) i dostarczone Ministerstwu Planowania Miast i Wsi.

3. W niektórych częściach kraju będzie można poprzestać na tych przewidywaniach ; w innych jednakże należy się liczyć ze znacznymi ruchami ludnościowymi , które będą musiały zostać wzięte pod uwagę.

Trzy zasadnicze typy ruchów zasługują na uwzględnienie:

- a). Zmiany miejsca pracy spowodowane akcją rządową lub przez nią nie hamowane.
- b) Planowe przesiedlenie lokalnych nadwyżek ludnościowych.
- c) Ruchy " dobrowolne ", jak rozbudowa obszarów osiedli mieszkaniowych i t.p.

Ruchy te powinny posłużyć do korektury przewidywań, opartej na zmianach naturalnych. Założenia, przyjęte w tym celu winny zostać przedyskutowane pomiędzy Miejscowymi Władzami Planowania a zainteresowanymi resortami rządowymi. Dane o przewidywanym przyroście naturalnym oraz korekty, związane w pierwszym

rzędzie z przytoczonym wyżej punktem a), będą dostarczone Miejscowym Władzom Planowania za pośrednictwem Kontrolera Regionalnego w Ministerstwie Planowania Miast i Wsi.

V. Przemysł i zatrudnienie.

Przy rozważaniu perspektyw rozwojowych przemysłu za wskazówkę posłuży polityka rządu, tycząca się lokalizacji przemysłu. Zawczasu nastąpić winno porozumienie pomiędzy Miejscowymi Władzami Planowania a zainteresowanymi resortami, wkrótce zaś potem Ministerstwo Przemysłu powinno dostarczyć danych, dotyczących zwłaszcza :

- a) charakteru i ilości nowego budownictwa przemysłowego, do którego należy dążyć.
- b) obszarów, na których nastąpić może przekładowanie przemysłem i skąd może zajść potrzeba częściowego przeniesienia zakładów przemysłowych gdzieindziej.
- c) Stopnia, w którym trzeba będzie zwiększać lub zmniejszać zatrudnienie w poszczególnych gałęziach przemysłu.

W sprawie informacji, dotyczących przeszłej i teraźniejszej struktury przemysłowej, Miejskowe Władze Planowania zwracać się powinny do Regionalnych Biur Ministerstwa Przemysłu, natomiast o dane, dotyczące zatrudnienia (m.in. rozmieszczenia ludności ubezpieczonej, pracującej w przemyśle) - do Regionalnych Biur Ministerstwa Pracy.

VI. Bogactwa kopalne.

1. Miejskowe Władze Planowania obowiązująć będzie znajomość następujących zasadniczych faktów :

- a) jakie tereny zawierają ekonomicznie wartościowe złoża minerałów, przy czym potrzebne będą szczegółowe dane o ich ilości, jakości, przeciążeniu, dostępności, odległości od rynków zbytu i t.d.;
- b) które złoża są już eksploatowane przez przedsiębiorców górniczych, oraz do jakich granic przedsiębiorcy ci zamierzają nadal prowadzić eksploatację;
- c) jaka ma być w przybliżeniu przyszła produkcja przemysłu kopalnianego na danym obszarze i w jakim zakresie tereny zawierające złoża mineralne mają być zarezerwowane dla robót górniczych;
- d) porównania względnej wartości złóż między sobą oraz porównania ich wartości z innymi istniejącymi lub potencjalnymi sposobami użytkowania terenu.

2. Jakkolwiek wiele ogólnych informacji, dotyczących złóż mineralnych, zaczerpnąć można z różnych źródeł, to jednak w praktyce okazało się, iż zazwyczaj nie są one dość precyzyjne by pozwolić na wyciąganie z nich wniosków, na których można by się oprzeć. Trzeba więc będzie uzyskać dalsze dane; a jeśli chodzi o niektóre minerały, szczególnie te, których istnieją niewielkie ilości, sytuacja będzie musiała być zbadana z punktu widzenia programu produkcji w skali krajowej, zanim da się ustalić wnioski lokalne.

3. Co do niektórych najważniejszych bogactwa kopalnych dostępne są już pewne cenne dane. Jeśli chodzi o węgiel, Miejsce Władze Planowania interesować się będą nie tyle samym zasięgiem złóż węglowych, ile programem wydobycia i konsekwencjami ewentualnego obsiadania gruntu dla zabudowy naziemnej. Państwowy Zarząd Przemysłu Węglowego obiecał dostarczyć

Ministerstwa jaknajwięcej danych, trzeba będzie jednak ustalić pewną hierarchię ważności. W sprawie tej wydany zostanie specjalny okólnik.

4. Jeśli chodzi o piasek i żwir, Minister powołał ostatnio komisję doradczą do spraw związanych z tym zagadnieniem. Komisja ta przedłożyła już dwie części swego sprawozdania, z których pierwsza zawiera ogólne studium, druga zaś bardziej szczegółowe omówienie sytuacji na obszarze Wielkiego Londynu. Sprawozdania te wydane będą drukiem przy najbliższej sposobności, a w ciągu lat 1948 i 1949 oczekuje się dalszych sprawozdań, dotyczących pozostałych części kraju. Gdy tylko sprawozdania te się ukazą, zostaną one, jak również akcja, którą zamierza się podjąć w związku z nimi, przedyskutowane z zainteresowanymi Miejscowymi Władzami Planowania.
5. Co dotyczy rudy żelaznej, Ministerstwo jest w stanie już dzisiaj dostarczyć zainteresowanym Miejscowym Władzom Planowania pewnych informacji co do zasięgu złóż, nadających się do eksploatacji.
6. Ministerstwo dokonuje obecnie przeglądu sytuacji w dziedzinie tych i innych minerałów, oraz zamierza w porozumieniu z innymi resortami i Zrzeszeniami handlowymi zbadać, jakie natychmiastowe kroki możnaby podjąć aby zebrać potrzebne dane i rozstrzygnąć najpilniejsze sprawy. Dalsze szczegóły zostaną przesłane Miejscowym Władzom Planowania w możliwie najszybszym terminie; zostaną również podjęte kroki celem zorganizowania wszelkich koniecznych porad.

7. Ponieważ badania te wymagają nieco czasu, najwłaściwej będzie, jeśli tym czasem Miejscowe Władze Planowania zajmą się tymi częściami podległych im obszarów, w których przewiduje się potrzebę najintensywniejszej zabudowy, mającej stanąć w konflikcie z podziemnymi lub powierzchniowymi robotami górnictwami. W szczególności trzeba będzie zbadać te obszary, na których roboty górnicze już się odbywają, a to celem ustalenia jaką ilość terenów należy zarezerwować tak dla rozbudowy urzędów górniczych, jak dla innej niezbędnej zabudowy naziemnej. Zainteresowane Miejscowe Władze Planowania powinny porozumieć się z Regionalnym Kontrolerem w ~~Miastach~~ Ministerstwie Planowania Miast i Wsi co do doraźnych problemów, jakie powstają na podległych im obszarach, celem uzyskania szczegółowych informacji o sytuacji w zakresie bogactw mineralnych.

VII. Rolnictwo i leśnictwo.

1. Rolnictwo.

Co do obszarów, na których projektuje się zabudowę, Miejscowe Władze Planowania winny porozumieć się z Prowincjonalnym Komisarzem Grantowym (Provincial Land Commissioner) w Ministerstwie Rolnictwa i Gospodarki Rybnej, który wypowie się co do wartości ziemi dla rolnictwa i wskaże tereny najmniej nadające się do uprawy, których zabudowa przyniesie najmniejszą szkodę gospodarstwu rolnemu. Jak wynika z okólnika Ministerstwa Planowania Nr. 28, Ministerstwo Rolnictwa i Gospodarki Rybnej już sporządza mapy, wskazujące dla szeregu miast:

- a) obszar "miejski", gdzie nastąpiła już zabudowa i gdzie nie zachodzi moment zagrożenia interesów rolnictwa.
- b) obszar "przejściowy" gdzie zabudowa może nastąpić

z minimalną szkodą dla rolnictwa.

Inne tego rodzaju informacje, najpilniej potrzebne Miejscowym Władzom Planowania, zostaną zebrane w możliwie najszybszym terminie.

Ministerstwo Rolnictwa i Gospodarki Rybnej będzie również informowało Miejscowe Władze Planowania o wszelkich projektach związanych z intensyfikacją rolniczego użytkowania terenu, które mogłyby wywrzeć wpływ na rozmieszczenie i zatrudnienie ludności wiejskiej.

2. Leśnictwo

Należy prowadzić mapy rejestrujące następujące kategorie danych :

- a) lasy lub grunty oczekujące na zalesienie będące już własnością Komisji Leśnej,
- b) lasy prywatne, które mają podle ~~aj~~ planowi leśnemu ustaleniemu przez Komisję.

W miarę możliwości zostaną również udostępnione dane, dotyczące obszarów, na których program gospodarki leśnej i produkcji drewna, opracowany przez Komisję, może spowodować wydatny wzrost zaludnienia. W sprawach związanych z leśnictwem, Miejscowe Władze Planowania powinny zwracać się o informacje do Kontrolera Regionalnego w Ministerstwie Planowania Miast i Wsi.

VIII. K o m u n i k a c j a.

1. Drogi.

- a) Wiele danych, dotyczących zarówno istniejącej, jak projektowanej sieci dróg, można będzie uzyskać lokalnie. Natomiast informacji o projektach poszerzania i budowy dróg międzynaro-

miastowych, oraz mijanek i objazdów przy nich, dostarczy Inżynier Drogowy (Divisional Road Engineer) w Ministerstwie Komunikacji. Gdy tylko projekty te będą dostatecznie opracowane, nastąpi porozumienie w tej sprawie z Miejscowymi Władzami Planowania , po tym zaś będą one dokładnie powiadomione o decyzjach Ministra Komunikacji , gdy tylko te zostaną powzięte.

b) Celem ustalenia przyszłego układu dróg, mogą się okazać ~~na~~ potrzebne studia nad pochodzeniem i miejscem przeznaczenia ruchu drogowego. Minister Komunikacji wydał ostatnio okólnik Nr. 612, który zawiera memorandum techniczne o takich właśnie studiach, wskazujące, w jaki sposób Minister gotów jest udzielić władzom miejscowym pomocy w tej sprawie.

c) Należy sporządzić mapy ilustrujące :

- (I) istniejącą sieć drogową, a mianowicie drogi między-miastowe, oraz drogi klasy I-ej, II-ej i III-ej.
- (II) projektowane drogi międzymiastowe wg. definicji zawartej w Rozporządzeniach Ministra Komunikacji, wydanych w ramach Ustaw o Droгах Międzymiastowych.
- (III) projektowane drogi, oraz ważniejsze projekty poszerzenia dróg, których plany uzyskały aprobatę Ministra Komunikacji w myśl art. 24-go Ustawy o Ograniczeniu Zabudowy wzdłuż Dróg z r. 1935
- (IV) trasy regularnej komunikacji autobusowej na obszarach wiejskich.
- (V) położenie stacji autobusowych, oraz głównych obszarów parkingowych, zarówno prywatnych jak publicznych.

2. Kolejy, doki, porty i kanały.

O wszelkie potrzebne informacje ce do funkcjonowania tych urządzeń swracać się należy w pierwszym rzędzie do Inżyniera Drogowego (Divisional Road Engineer) w Ministerstwie Komunikacji, mianowicie zaś o informacje dotyczące głównych źródeł ruchu pasażerskiego i towarowego, oraz wszelkich nowych projektów, które mogą mieć wpływ na planowanie obszaru.

3. Porty lotnicze i lotniska.

Porty lotnicze i lotniska ~~ma~~ mogą być potrzebne do wielu różnych celów, z których nie wszystkie są związane z cywilną komunikacją lotniczą. Okaze się prawdopodobnie, że najwygodniej jest traktować je zbiorowo jako jedną klasę zagospodarowania i utrzymywać mapy ilustrujące wszystkie te lotniska i porty lotnicze, które zamierza się zachować, oraz zarejestrować elementy takie, jak wejścia, wyjścia, główne budynki i warsztaty. Informacji tych dostarczą resorty rządowe za pośrednictwem Regionalnego Kontrolera w Ministerstwie Planowania Miast i Wsi.

Odnosnie ograniczeń przy strefowaniu wysokości, mających na celu zabezpieczenie przyszłego użytkowania i rozbudowy wszelkich lotnisk, wydane zostaną wkrótce w myśl Ustawy o Planowaniu Miast i Wsi z r.1947 odpowiednie dyrektywy, które wejdą w życie w oznaczonym terminie, zaś odnośne mapy zostaną wydane w miarę uzyskania potrzebnych materiałów.

Gdy tylko to będzie możliwe, dostarczone będą również dane, dotyczące możliwości rozwoju helikopterów oraz kroków, które mają na przyszłość rozwój ten ułatwić.

IX. Zagospodarowanie , przeprowadzane przez resorty rządowe

Miejscowym Władzom Planowania potrzebne będą informacje co do projektów rządowych, dotyczących

- (I) zatrzymania na stałe terenów lub budynków, które już uległy rekwizycji;
- (II) nowych projektów, oraz rozszerzenie lub zmiany obecnego zagospodarowania , jak również rezerwowania terenów w myśl art.5 Ustawy o Planowaniu Miast i Wsi z r.1947

Informacje te - o ile nie sprzeciwia się to wymogom bezpieczeństwa - zostaną udostępnione w możliwie najszybszym terminie za pośrednictwem Regionalnego Kontrolera w Ministerstwie Planowania Miast i Wsi (z wyjątkiem tych wypadków, dla których niniejsze uwagi wskazują na inne źródła informacji)

Potrzebne będą również analogiczne dane odnośnie projektów zagospodarowania , wysuwanych przez zrzeszenia (corporations), mające poparcie rządowe. Miejscowe Władze Planowania zostaną we właściwym czasie powiadomione o procedurze, którą należy w tym wypadku zastosować.

X. Urządzenia użyteczności publicznej.

1. Wodociągi i kanalizacja.

Miejscowe Władze Planowania będą musiały uzyskać od przedsiębiorstw wodociągowych i władz kanalizacyjnych wszelkie informacje o istniejących i potencjalnych sieciach wodociągowych i kanalizacyjnych, w szczególności zaś w odniesieniu do obszarów wiejskich lub częściowo tylko zabudowanych. Należy sporządzić mapy, ilustrujące :

- a) granice ustawowych zasięgów sieci wodociągowych , oraz okręgów kanalizacyjnych , jeśli odnosią dla nich władzą nie jest władza samorządowa ;
- b) obszary już obsługiwane przez wodociągi i kanalizację. Należy uzyskać informacje dotyczące liczby ludności , która mogłaby ewentualnie zostać dodatkowo obsługiwana przez istniejące zakłady bez zakładania na większą skalę nowych urządzeń nadziemnych, zakładów oczyszczania ścieków, zbiorników, rurociągów, kanałów i pomp ;
- c) obszary, obecnie nie obsługiwane , lecz które będą obsługiwane przez urządzenia w tej chwili projektowane. Należy uzyskać dane o przybliżonej liczbie ludności, która zostanie przez nie obsługiwana .

Jeśli chodzi o nowe projekty wodociągowe i kanalizacyjne, poczynione już zostały kroki, ~~by~~ w celu poinformowania Miejscowych Władz Planowania zawczasu o projektach , które bądź opierają się na założeniu wzrostu zaludnienia , bądź też obejmują obszary o szczególnej wartości estetycznej.

2. Elektryczność

Należy sporządzić mapy, przedstawiające rozmieszczenie siłowni i głównych linii transmisyjnych.

W myśl Ustawy o Energii Elektrycznej z r. 1947 ustanowione zostały nowe władze, kierujące wytwarzaniem i rozprowadzaniem energii elektrycznej ; z biegiem czasu zamierza się również poczynić kroki celem udostępnienia zawczasu informacji o nowych projektach. Tymczasem o projektach nowych elektrowni i o rozbudowie istniejących zawiadamiać będzie Regionalny Kontroler w Ministerstwie Planowania Miast i Wsi.

3. G a z.

Należy sporządzić mapy, ilustrujące

- a) rozmieszczenie istniejących gazowni
- b) obszary obecnie obsługiwane.

Dane te, jak również wszelkie dalsze informacje o istniejących zakładach (np. o ich potencjalnej zdolności produkcyjnej) powinno się uzyskiwać od właściwych zarządów gazowni.

Projekty budowy nowych gazowni i na większą skalę zakrojonej rozbudowy lub przebudowy zakładów istniejących zostaną w możliwie najszybszym terminie podane do wiadomości za pośrednictwem Regionalnego Urzędnika Ministerstwa Paliw i Energii.

4. Melioracje wodne.

Informacje o istniejących urządzeniach odwadniających, o terenach które powinny zostać zarezerwowane jako odbiorniki wód drenarskich oraz o projektach na przyszłość, winno się uzyskać od zainteresowanych Władz Melioracyjnych (patrz okólnik Nr. 31) a następnie wciągnąć je na mapy.

XI. Usługi społeczne.

1. Oświata

Większość studiów nad rozmieszczeniem urządzeń oświatowych została już przeprowadzona w związku z planami szkolnictwa powszechnego, średniego i wyższego na mocy art. 11 i 42 Ustawy o Oświacie z r. 1944.

Poza tym jednak Miejscowe Władze Planowania powinny dla

każdej istniejącej lub projektowanej szkoły, wyższej uczelni oraz instytucji oświatowej zanotować co następuje :

- a) przewidziany termin budowy , przebudowy, rozbudowy lub usunięcia ;
- b) liczbę uczniów, studentów lub członków oraz obszar , z którego będą się oni rekrutować,
- c) ilość gruntu, potrzebną na szkołę i jej tereny sportowe, łącznie z wszelkimi powiększeniami istniejących terenów i boisk.

W wypadkach , gdy Miejskowe Władze Oświatowe już są w posiadaniu gruntów na cele oświatowe , dane te powinny również zostać zanotowane.

2. Zdrowie.

Potrzebne będą informacje o ośrodkach zdrowia i opieki społecznej.

Na mocy Ustawy o Państwowej Służbie zdrowia, za wszelkie szpitale (z wyjątkiem szkoleniowych) odpowiedzialne są Regionalne Zarządy Szpitali. Miejskowe Władze Planowania powinny zatem zwracać się do tych Zarządów oraz do Zarządów Szpitali Szkoleniowych o dane dotyczące istniejących szpitali , oraz porozumiewać się z nimi co do wszelkich projektów zakładania nowych szpitali lub rozbudowy istniejących.

XII. Parki narodowe i obszary podlegające konserwacji

Do czasu decyzji w sprawie sprawozdania Komisji Hobhouse'a do spraw Parków narodowych i obszarów podlegających konserwacji, Miejskowe Władze Planowania powinny przestrzegać zaleceń tejże Komisji o tyle, o ile mają one wpływ na planowa-

ny obszar. Wszelkie miejscowe tereny o specjalnych walorach wypoczynkowych i krajobrazowych (w tym większe tereny zielone jak parki publiczne , boiska lub tereny zabawowe)- powinny być również oznaczone na mapie.

XIII. Letniska.

Prawdopodobny wzrost zapotrzebowania na urządzenia letniskowe nadaje coraz to większą wagę planowaniu nowej zabudowy letniskowej ,szczególnie na wybrzeżu.Zainteresowane Miejscowe Władze Planowania zebrały już niewątpliwie lokalne dane co do zapotrzebowania na różne typy zabudowy letniskowej i co do zakresu dalszych potrzeb. Na drodze porozumienia z Ministerstwem Przemysłu oczekuje się uzyskania analogicznych danych w skali krajowej, a w późniejszym terminie przewiduje się zorganizowanie łącznych narad w tych sprawach pomiędzy Regionalnymi Kontrolerami Ministerstwa Przemysłu,Pracy oraz Planowania Miast i Wsi z jednej , a Miejscowymi Władzami Planowania z drugiej strony.

